
1 / 11

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

"உலக வாணிபம் அநேகமாக முழுமையாக உற்பத்தியின் தவேகளைச் சுற்றித்தான் நடக்கிறதேயல்லாமல் தனிநபர் நுகர்வாகக் குரிய தவேகளைச் சுற்றியல்ல" என்று "தவேகைகள் உருவாகப் படும் ரகசியத்தை உடதைத் தமார்க்ஸ், நுகர்பவனுடைய மதிப்பீடு அவனது சிலைவத்தையும், தவேகையையும் சார்ந்திருக்கிறது என்றார்.

"சல்லாத்துணி வாங்குகிற வளைபாட்டியும் சரி, (அதே அளவு காசில்) உருளகைக்கிழங்கு வாங்குகிற தொழிலாளியும் சரி இருவரும் தத்தம் மதிப்பீட்டைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால் அவர்களது மதிப்பீடுகளில் உள்ள வேறுபாட்டை அவர்கள் உலகத்தில் வகிக்கும் நிலைகளில் உள்ள வேறுபாடு விளக்குகிறது; இந்த நிலைகளும் சமுதாய அமைப்பின் விளைபொருளே ஆகும்" (மார்க்ஸ் மெய்யறிவின் வறுமனை)

"சல்லாத்துணியே முன்னேற்றத்தின் சின்னம்" என்று கருதும் மறேசுலகைச் சேர்ந்த ஒரு எழுத்தாளர் 1960களின் துவக்கத்தில் மாவோவின் சீனத்திற்குச் சென்றார். ஆல்பர்ட்டோ மொராவியா என்ற அந்த எழுத்தாளர் மார்க்சியவாதியோ கம்யூனிச ஆதரவாளரோ அல்ல. "சிவப்பு நல்லும் சீனப் பெருஞ்சுவரும்" என்ற அவரது நல்லின் முன்னுரையிலிருந்து சில பகுதிகளை இங்கே மொழிபெயர்த்துத் தருகிறோம்.

சமுதாயப் பயன்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு உற்பத்தியைத் தீர்மானிக்கும் பொதுவுடமைச் சமூகம்; ஒரு பாட்டாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரத்தின் ஊடாக அத் தகையதொரு சமூகத்தகைக் கட்டியழிப்புப் பும் கம்யூனிஸ்டு அரசியல்; தவேசுதந்திரம் இவற்றுக்கிடையிலான உறவு பற்றிய மார்க்சியக் கண்ணோட்டம் இவனை அவரது முன்னுரையில் இல்லலை.

ஆனால், மறேசுலக மட்டேடாகக் குடியின் வாழ்க்கையும் வசதிகளும் தான் முன்னேற்றத்தின் அளவுகோல் என்று கருதும் மாயையை இந்த முன்னுரையே கிழித்தெறிக்கிறது. நுகர்வியம் (ஞிணணணத் தடஞ்ஞண்பிணட்) எனும் பண்பாட்டின் விகாரமான முகத்தகை அச்சுறுத்தும் விதத்தில் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்கிறது. இந்த அறிமுகப் புதிய சமூகத்தின் "தவேகை" குறித்து நிச்சயமாக நம்மைச் சிந்திக்கத் துண்டும்.

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

அ: ஆமாம், சீ னாவில் எல்லோருமே ஏழைகள்தான். அவர்களே ஏழைகள் என்று பெயரிட்டு அழைப்பது பொருத்தமாகவும் இல்லை. வேறு ஏதாவது தான் பெயரிட வேண்டும்.

ஆ: எடுத்துக்காட்டாக, ஏதாவது வார்த்தை சொல்லுங்களேன்.

அ: என்னால் உதாரணமெல்லாம் சொல்ல முடியவில்லை. பணக்காரனோடு ஒப்பிடாமல் ஒரு ஏழையை அவனது சொந்த நிலமையை வைத்துக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்கு இதுவரை வார்த்தை எதுவும் உருவாகவில்லை.

ஆ: அப்படியானால் என்னதான் அந்த சீனத்து வறுமை?

அ: அது செல்வமில்லாத வறுமை, சரியாகச் சொன்னால், மனிதனின் இயல்பான நிலை அதுதான்.

ஆ: ஆக உங்களைப் பொறுத்தவரை பணக்காரனாக இருப்பது என்பது மனிதனின் இயல்பான நிலை அல்ல; அசாதாரணமான நிலைமை என்கிறீர்கள்.

அ: அசாதாரணமாக இருப்பதாலேயே அது மனிதத் தன்மை அற்றதாகவும் இருக்கிறது.

ஆ: மனிதத் தன்மையற்ற குணம் என்றால்... என்னதான் அது?

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

அ: தவேயைற்றவகைளுக்கெல்லாம் அவசியத்தன்மையும், செயல்பாடும் கற்பிப்பதுதான் இந்த மனிதத் தன்மையற்ற குணம். புதிதாக ஒன்றை, தவேயையில்லாத ஒரு பொருளாகக் கண்டுபிடித்து, உருவாக்கி அதன் மீலம் பணக்காரனாகிவிட விரும்பும் ஒரு நபர் இருக்கிறான். "நடக்கூம் போதே இசைமீட்டும் சரூபம்" என்று ஒரு பொருளை அவன் புதிதாக உருவாக்குகிறான். இதையே பெரும் அளவில் உற்பத்தி செய்து மக்களிடம் தள்ளிவிட விரும்புகிறான். இதற்கு அவன் என்ன செய்வான் சொல்லுங்கள்!

ஆ: தெரியவில்லை, விளம்பரம் செய்வான்.

அ: அதோதான். விளம்பரம் செய்வான்; கிராக்கியை உருவாக்குவான். அதாவது "இசைமீட்டும் சரூபம்" என்ற இந்தப் பொருள் விற்பனையைக்கு வருவதற்கு முன்னால் இருந்தயேிராத ஒரு கிராக்கியைச் செயற்கையாக உருவாக்குவான். "உனக்குத் தவேயில்லாத பொருளை நான் உனக்கு விற்கிறேன்" என்று எந்த உற்பத்தியாளனுமே சொல்ல மாட்டான். "நான் விற்கிற இந்தப் பொருள் இல்லாமல் நீங்கள் வாழுவே முடியாது" என்றுதான் எப்போதும் சொல்வான்.

"தவேயைற்ற' ஒரு பொருள் "தவேயாக' மாறுகிறதே, இந்த உருமாற்றம்தான் நுகர்பவன் என்பவனை உருவாக்குகிறது.

ஆ: நுகர்பவன் எங்குதான் இல்லை? சீனர்களையே எடுத்துக் கொள்வோமே, அங்கே ஒரு சோபி கால்கட்டை வாங்கும் சீனன் நுகர்பவன் இல்லையா?

அ: இல்லை. அவன் நுகர்பவன் அல்ல. தனக்குத் தவேயான உடையை மட்டும் அவன் வாங்குகிறான். உடலை மற்றைக்க ஒரு உடை அணிபவன் தான் மனிதன் என்று ஒரு பொதுக் கருத்து அவனிடம் இருக்கிறதல்லவா, அந்த அளவுக்குத் தவேயான ஒரு உடை. ஆனால் நுகர்பவன் என்பவனோ ஒரு சாக்கடை.

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

ஆ: என்ன சொல்கிறீர்கள் நீங்கள்?

அ: நுகர்வோன் எனப்படும்பவன் ஒரு சாக்கடனை என்கிறேன். வாயும், குடலும், மலத்துவாரமும் மட்டும்மே கொண்ட ஒரு உயிரினம் என்கிறேன். இத்தகைய உயிரினங்கள் வேறொன்றும் செய்வதில்லை; தின்னும், சரிக்கும், கழிக்கும்.

ஆ: அப்படிப் பார்த்தால் கால்கட்டை வாங்கும் சீன நுகர்வோனும் ஒரு சாக்கடனானதே?

அ: இல்லை. ஒரு முக்கிய வேறுபாடு இருக்கிறது. பொருளை நுகர்வதனால் மட்டும்மே நுகர்வோனை நான் சாக்கடனை என்று அழைக்கவில்லை; நுகர்வதுதான் தன்னுடைய பணி என்று சில உயிரினங்களைப் போல் அவனும் கருதுகிறான். அதனால்தான் அவன் சாக்கடனை. ஆனால், பாவம் ஒரு சீனன் அப்படியில்லை. தான் அம்மணமாக இருக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக மட்டும்மே அவன் உடனை அணிகிறான். சூரூக்கமாகச் சொன்னால் நுகர்பவன் என்பவனோ எதனை வேண்டுமானாலும் நுகரத் தயாராக இருக்கிறான் — ஒரு மண்புழுவைப் போல். அது தன் குடல் வழியாக எப்படிப்பட்ட மண்ணையும் அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறது.

ஆ: சே, நுகர்பவன் புழுவைப் போன்றவன் என்றா சொல்கிறீர்கள்?

அ: சாக்கடனைக் குழாய், புழு என்றெல்லாம் நான் சொல்வது உங்களுக்குச் சங்கடமாக இருந்தால், வேறுவிதமாகச் சொல்கிறேன். உற்பத்திக்கும் நுகர்தலுக்கும் இடையே விடுபட்ட ஓர் இணைப்பே நுகர்பவன். அது மனித இணைப்பு — இருந்தாலும் அது வெறும் இணைப்பே தான். அதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை. அதேபோல், நுகர்தலுக்கும் உற்பத்திக்கும் உள்ள இணைப்பே தான் உற்பத்தியானது. உற்பத்தியானதும் நுகர்பவனும் ஒரே மண்புழுவின் முன்பகுதியும், பின்பகுதியுமாக அமைகிறார்கள்.

ஆ: உற்பத்தியானதும், நுகர்பவனும் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லையா? ஒரு

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

மருத்துவன், ஒரு கலஞ்சன், ஒரு தொழிலாளி, ஒரு விவசாயி என்று சொல்ல எதுவுமேயில்லையா அவர்கள் வறும்மனதே உற்பத்தியாளனும், நுகர்பவனும் மட்டும் தானா?

அ: "உற்பத்தி", "நுகர்தல்" என்ற சொற்கள் எல்லாவிதமான பொருள்களின் உற்பத்தியையும் அவற்றின் விற்பனையையும் சம்பந்தப்படுத்தியதுதான் — அது மிகமிக உன்னதமானதாக, அதி அற்புதமானதாக இருந்தாலும் சரி.

ஆ: அப்படியென்றால் மறைக்கத்திய மனிதன், உற்பத்தி செய்வதையும், நுகர்தலையும் தவிர வேறெதையும் சிந்திக்காதவன் என்கிறீர்களோ?

அ: ஆமாம், அப்படித்தான்.

ஆ: அவன் தன்னைப் பற்றிக் கட்டச் சிந்திப்பதில்லையோ?

அ: "தான்" என்று சொல்கிறீர்கள், அப்படி ஒன்று இல்லை. உற்பத்தி செய்யும் அல்லது நுகரும் வேலைகளில் மட்டும் அந்த "தான்" இருப்பதாகச் சொல்லலாம். ஆனால் அடிப்படையில் நுகர்தல் என்பதே நுகர்பவனின் தன்மையைத் தீர்மானிப்பதால், நவீன நாகரிகத்தின் முடிவே நுகர்தல் தான்; அதாவது — கழிவுதான்.

ஆ: அய்யோ, என்ன சொல்கிறீர்கள், கழிவா?

அ: ஆமாம், கழிவுதான். வேறுவிதமாகச் சொல்வதென்றால், சரிமானம் ஆனபிறகு உடலிலிருந்து வெளியேறப்படும் மலம். ஒருவன் தன்னால் இயன்ற அளவுக்கு நுகர்கின்றான்; விதவிதமாக நுகர்கின்றான். நுகர்வோர் என அழைக்கப்படுவோரின்

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

வாழ்க்கை லட்சியம் என்ன? நுகர்தல் தான். இந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளத்தான் அவன் போராடுகிறான்.

ஆனால் இதன் இறுதி விளைவு என்ன? கழிவு. நுகர்பொருள் நாகரீகம் என்பதே கழிவுக் கலாச்சாரம் தான். ஒரு நுகர்வோன் எவ்வளவு கழிவுகளை வளையேற்றுகிறான் என்பதுதான் அவன் எவ்வளவு பொருட்களை நுகர்ந்தான் என்பதற்கான சிறந்த நிரூபணம்.

ஆ: சரி. அதை ஒரு உருவகம் என்று வணைட்டுமானால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் கடைக்க நன்றாக இல்லலை. கழிவு என்ற சொல்லை அதன் நரேடியான பொருளுக்கு மலே விரித்து அனதைத்துக்கும் பொருத்தமுடியுமா? இந்த உலகில் சாப்பிடுகிற பொருள் தவிர வேறு எத்தனையோ இருக்கிறதே.

அ: எது எதையெல்லாம் ஒருவன் நுகர்கிறானோ, அத்தனையும் இது பொருந்தும். எல்லாவற்றுக்கும் மலோக, தொழில்துறை உற்பத்திக்கு இது பொதுவில் பொருந்தும்.

ஆ: அது எப்படி?

அ: நவீன நகரங்களில் உற்பத்தியும், நுகர்வும், அதாவது, தொழில்துறை இடப்பொருளும் ஆலகை கழிவும் அருகருகே வகைக்கப்படுகின்றன — நவீன வீடுகளில் சமையலறையும் கழிப்பறையும் அருகருகே வகைக்கப்படுவது போல. நகரங்களின் மையத்தை விட்டு வளையே சல்லுங்கள் — பெரிய ஆலகைகள்... மிகப் பெரிய காரைகள்... வரிசையாக உலகைகள்... ஓயாது பொருள்கள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அந்த ஆலகைகளுக்கு வகை அருகாமையிலேயே வட்டவளையில் அவற்றின் கழிவுகள், இரும்புச் சில்லுகள், துருவல்கள், இழைகள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. நகரம் உற்பத்திப் பொருளை நுகர்ந்துவிட்டது. சீரணித்து விட்டது. மீதத்தைக் கழிவாக வளையே தள்ளியும் விட்டது.

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

ஆ: பரெய நவீ ந நகரத்தில் வறெறும் ஆலனை உறப்பத்தி மட்டுமா நடக்கிறது?
எடுத்துக் காட்டாக — கலாச்சாரம் மற்றும் பல விசயமும் இருக்கிறதே?

அ: நிச்சயமாக, கலாச்சாரம் இருக்கிறது. புத்தகக்கடைகள், செய்திப் பத்திரிகை
விந் பனை மையங்கள், திரைப்படங்கள், பிவி சட்டைகள், ரேடியோ, புத்தகங்களின்
சுருக் கமான பதிப்புகள், படங்கள் நிறைந்த ஏடுகள், பாக்கெட் புத்தகங்கள், கலகை
களஞ்சியங்கள், தொகுப்புகள், மலிவுப் பதிப்புகள், மொழி பெயர்ப்புகள்...
இருப்பினும் இந்தக் கலாச்சாரமும் ஆலனைப் பொருள்களைப் போலத்தான்
நுகரப்படுகின்றது. ஏராளமாக உட்கொள்ளப்பட்டு, சீரணிக்கப்பட்டு, வதவதவென்று
கழித்தும் தள்ளப்படுகின்றது. எல்லாவற்றையும் அள்ளிக் கொள்கிற கலாச்சார
நுகர்வோர் அதிலிருந்து எந்தச் சத்தையும் பெறுவதில்லை. அவற்றை விடாமல்
நுகர்ந்தாலும், கலாச்சார ரீதியாகச் சொன்னால் நிரந்தரமாகச் சோகை
பிடித்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள்.
கலாச்சார நுகர்வு எதையும் விளைவிப்பதில்லை; கலாச்சாரக் கழிவை மட்டுமே அது
உறப்பத்தி செய்கிறது; வேறொன்றுமில்லை.

ஆ: சரி, உறப்பத்தி செய்வது, நுகர்வது... இந்த இரு நடவடிக்கைகளின் வாயிலாக மட்டுமே
ஒரு மனிதன் தன்னை வளிப்படுத்திக் கொள்ள இயலுமா?

அ: தொழில்துறை நாகரீகம் என்பதே கழிவுத்தன்மை கொண்டதுதான் என்று நான்
ஏற்கெனவே சொன்னேன். அதன் மூலம் கழிவுத்தான். தனது கழிவை வளியேற்றும் ஒரு
மனிதனின் நடவடிக்கையை நாம் என்னவென்று அழைக்கலாம்? தன்னை
வளிப்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொல்லலாமா?

ஆ: இல்லை. அப்படிச் சொல்ல முடியாது. தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்கிறான்
என்று வேண்டுமானால் சொல்லலாம்.

அ: சரி. அவன் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்கிறான். அதாவது மறுபடியும்
நுகர்வதற்குத் தன்னதை தயார்படுத்திக் கொள்கிறான். இங்கே ஆசுவாசம் என்பதே
கழிவை வளியேற்றும் நடவடிக்கைதான். இன்னொருபுறம் அதீதமாக உறப்பத்தி
செய்கின்ற, அதீதமாக நுகர்கின்ற மனிதனும் இருக்கிறான் — அவனுக்கு அஜீரணம்

Written by

Sunday, 07 September 2008 17:39 -

ஏற்படுகிறது. அதற்கோ நம்மிடம் பதேதி மாதத் திரை தயாராக இருக்கிறது — வறே
வார்த்தையில் சொன்னால் போர்.

இந்த உற்பத்தி நுகர்வு எனும் சூழலில் அவ்வப்போது ஏற்படக்கூடிய
மலச்சிக்கலிலிருந்து விடுபடுவதற்கு யுத்தம் தவிர்க்க முடியாததாகவும் தடுக்க
முடியாததாகவும் ஆகிவிடுகிறது எனத் தோன்றுகிறது. அமெதிக் காலத்து
நுகர்வோனின் பணியை யுத்த காலத்தில் சிப்பாய் மாற்றி டு செய்கிறான். சிப்பாயின்
நுகர்வோர் அதிதீ விரமாக இருக்கிறது. அதிவகேமானதாக, விதவிதமானதாக, பரந்ததாக
இருக்கிறது. அமெதிக் காலத்தில் ஒரு ஆண்டில் நுகரப்படுவதனைக் காட்டிலும் அதிகமாக
யுத்த காலத்தில் ஓரே நாளில் நுகரப்படுகிறது.
ஏராளமான பொருட்களையும் செல்வத்தையும் நுகர்ந்த பின்னும் திருப்தியடையாத
சிப்பாய் மனித உயிர்களையே நுகரத் தொடங்குகிறான். மூதலில் எதிரிகளின் உயிரை, பிறகு
தன்னுடையதை."

கூப்பண்ணன்

ஆகஸ்டு, 1999